

۲۰۱۵/۰۹/۱۹

خالق رشيد

د سره ميرزا وزه

لنډه كيسه

زموږ كلي خو تا سو ته مالوم دی، چې هره ورځ يې نوي ده، زموږ كليوال تل د خپلو بوختياوو لپاره يوڅه، يوه خبره خامخا را پيدا کوي او خپل وخت پر هغو باندې تيروي، خو ځينې خبرې داسې هم په کې راځي چې هغه پخوا تيرې شوې وي، هر يو چې په كلي کې کوم ناوړه کار ترسره کړي، نو بيا هغه کره گرده پر مخ ور وباسي او دا يې هم تر غوږ ور تيروي چې گواکي ته هم لکه پلانی او بستانی داسې شوی يې او ياهم د هغه کاني کوي.

زموږ په كلي کې له ډير پخوا كليوال د ميرزا او ميرزا يانو له نومونو سره آشنا دي، ځکه چې هلته د ميرزا يانو يو اوږد تاريخ تير شوی دی، او زياتې کيسې ترې پاتې دي، په دغو ميرزا يانو کې يو مهال يو سور ميرزا هم راغلی او تير شوي دی. وايي دغه ميرزا يوه وزه چيرې د ترکستان په چم گاونډ سيمو کې له چا په بډو کې اخيستي وه، کله يې چې کلي ته راوسته گډو كليوالو پرې خندل، ځکه چې نه يې چاغې درلوده او نه يې هم کومه داسې څيره او قواره چې د چا پام دي ور اوښتی وي. خو سره ميرزا چې له ترکستان او قطغن څخه تر غزني پورې پلي مزل ورسره کړی و، نو ده به دا خبره كليوالو ته کوله چې: وچکول توب او ډنگرتوب ته يې مه گورئ، دغوا په شان شيدې کوي، او چې د غره په سر کې شين ډکی وويني، نو بيا ترې خطا کيدای نه شي، نورې بڼيگري چې دا يې لري پر هغويې هم يوازې زه پوهيرم او بس ...

رښتيا خبره خو داوه چې د سره ميرزا وچکولي او لنډ غوږي وزه ده ته بې اثره نه ښکاريدې، د نورو مالونو او ميرو سره يې يوځای د کلي پاده وان ته زړه نا زړه ور وسپارله. د وزو او ميرو په سر کې به روانه وه، جالبه خو لا داوه چې زموږ د کلي د وزو په منځ کې يوازې دا ښکره وړه وه، هغه وزې اوميرې چې زموږ په گورم کې بې ښکره و، هغه يوه هم پرخوا نه شوې ورتلاي، خره او خوسکي داسې ترې تر هيدل چې لکې به يې په سر واړولې او په يوه غر به يې منډې ترې وهلي... په ټوله گورم کې يې د چا خبره د لالا خان له سخندره پرته له بل حيوان څخه سترگه نه کيده، هغه هم تر هغه وخته چې لا خسي شوي نه و، ځکه چې هغه هم ښکرور و او زورور ...

په هغو شپو ورځو کې زموږ د کلي گور وان بخت علی اکا، چې ځواني يې گرده زموږ د کلي د گورواني او پاده واني په شور او شرنګ کې تيره کړې وه، له هغه به چې چا د سره ميرزا د لنډغوږي وزې په باره کې پوښتنه وکړه نو ده به يوازې دا خبره ورته کوله: - که دا وچکولي وزه وه او دا زما د خرو او خوسکيو کمزوري او ډازنه گورم، نو د ميرزا خولی په غوږيو کې ده، هو، هيڅ غم نه لري... ځکه چې دا زمري ده، زمري ...

بخت علي اکايي ځکه ستاينه کوله چې سره ميرزا به کله کله ده ته هم پر هغې د پاملرنې په خاطر، يو څه تر تخرګ لاندې ورکول، او که نه په اصل کې خو د ده هم نيت ورته ښه نه و...

په زړه پورې خو داوه چې يوه ورځ پر گورم باندې د ليوانو يوه سخته ډاره راگډه شوه، د بخت علي اکا هم تر وس ور ته تيره او واري ورته وختي، ځکه يې ځان د يوه کمره شا ته آرام نيولي و او د ليوانو د پرله پسې دارلو او

د پاڼو شميره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

وژنو ننداره يې کوله، بخت علي آکا به دا کيسه تل مور ته کوله چې په دغه بد غوبل کې د سره ميرزا پر وزه باندې څه کانه وشوه، ده به ويل چې يوځل يوه سره ليوه له يوې خوا پر دې باندې ځان ورسپلی کړ، چې ور نژدې شو، نوبيا يې په چغو او بغارو پيل وکړ، ليوه و رنږدې شو، نژدې و چې کار يې ور ختم کړي، بنی بنکر يې د ليوه پرکوم ځای باندې په زور سره ولگيد، ليوه ځای پر ځای ودرید، او دې ترې منډه کړه، ليوه هڅه پسې وکړه، ځويي ځان ورپسې رساوه دا بيا دلور کمر سرته ترې ختلي وه، هلته چې د ليوه لپاره ختل گران وو. د ليوانو د وژلو او څيرلو تر پايه هلته ولاړه وه او د دغه بدحالت ننداره يې په مزو مزو سره کوله، تر هغه وخته لا هلته وه چې څو نا آشنا بنکاريان له خپلو سپيو سره له کوم خوا را پيدا شول او له بخت علي آکا سره يې مرسته وکړه ...

د سره ميرزا وزې زمور په کلي کې ورځ په ورځ نوم ايسته، ځکه نو زمور کليوالو به له يوه بل سره دا خبره کوله: - وزه نه ده، زمري ده، زمري، له ليوانو سره دغري وهي، سپي خويي نصور هم نه دي ...

همدغو آوازو او ببولو د ميرزا د وزې آوازي هرې خواته خپرې کړې، زمور کلي ته به اوس له هرې خوا د چا خبره له مور ليونيان را روان ول، او د دې وچکولي او لنډ غوړې وزې ننداره به يې کوله، آن چې بناو ته يې هم آوازه ورسیده، کله به چې کليوال بناو ته لاړل، نو دا خبرونه به يې يو ځای بل ځای سره اوریدل چې د سره ميرزا د وزې په باب په اخبارو کې هم خپریدل ... چيرې چې د ژوو بڼونه وو، د هغو دروازي د دې په تصويرونو او انځورو باندې بنکلي کرل شوي وو او د ماشومانو تماشي او نندارې به پرې تودې وې ...

د سره ميرزا وزې پر هغه مهال زمور د کلي نوم خورا اوچت کړی و، يوازي له حاجي کاکا پرته نورو ټولو کليوالو يې په ستاينو باندې خولي تڼاکي تڼاکي کړي وې، خو حاجي کاکا بيا په سپيو او نورو حيواناتو باندې له وياړ سره ډير مخالف و، ځکه به ده تل ويل:

- په وزو اوسپيو چا وياړ کړي، ولي سړي نشته، انسانان دومره بي قدره شول، چې د هغو ارزښت او مقام بايدوزو او سپو ته ورکړ شي؟ د يوه قام چې بدمرغي په برخه کيږي، په عقیده کې يې خلل راځي، نو بيا په دې شان کارو باندې اخته کيږي، د کلي پای ته د خدای خيرپيښوي، او خدای دې زمور مل شي...

سره ميرزا ته که هرڅومره خلک را غل چې دا ترې وپيږي، خو زړه يې پرې ونه شو، او پرچا يې ونه پلورله، هرخریدار زياتې پيسې ورته ومنلې خو ده بياهم خپله منلې وه، او د نورو يې وانه وريده... ځکه چې ده به گړدو سوداگرو ته ويل چې دی غواړي د دې وچکولي او لنډغوړې وزې نسل د ده په نامه ياد شي، هغه به داخبره کوله، چې: - ما دا له ترکستانه تر غزني پورې هسي د دې لپاره نه ده راوستې چې يوازي خلک يو، دوه کاله ننداره وکړي، دا بايد مور ته وزې او وزگوري وزيروي، داسې لکه د خپل ځان په شان چې تر ډيرو پورې زما نوم پرې ژوندی ياد شي، هو زما نوم، سورميرزا، د سره ميرزا د وچکولي او لنډغوړې وزې بچي، د سره ميرزا د وزې لمسی... د سره ميرزا د وزې کړوسې او ...

سره ميرزا پر همدغه لامل هغه ساتله او نه يې پلورله، او په دې خبره چې: د ميرزا وزه، وزه نه ده، زمري ده، زمري ... به يې زړه باغ باغ کيده، په تيره په کومه ورځ به يې چې د بخت علي آکا خوله هم لږ ور غوره کړه نو هغه به يې تر زمري هم رتبه ورجگه کړه او ميرزا ته به ور نژدې شو او ورته وېه يې ويل:

- ياره ميرزا صاحب، يا ته بزرگ يې او يا د پر دغې وچکولي لنډغوړې وزې باندې د کوم بزرگ سيوري لويديلی دی ...

ميرزا به د بخت علي آکا همدغه خبرې د يوشمير سادگانو په خولو ورکولې، هغوي به هم د ميرزا په خاطر خپلې ستاينې او لورينې په نورو نورو رنگو ورسره مل کړې، يوه، يوه ساده به بيا په رښتيا او درواغو د خپلو خوبونو په خيالونو کې سور ميرزا او د هغه وچکولي او لنډغوړې وزه د کراماتو په لمن کې را نغښتل او تعبيرول چې گواکي يا پر ده او يايې پر دغې وچکولي او لنډغوړې وزې باندې د کوم بزرگ سيوري لويديلی دی ...

د مداحانو او ډنډور چيانو ډنډوري خو نورې هغې کچې ته ورسيدې چې سورميرزا نا چارشو چې خپله وزه نوره له کوره د باندې هم ونه باسي، هغه يې د بخت علي آکا له گورمې را بيله کړه، او ژمنه يې وکړه چې نور نو بايد د

هرچا نظر پرې ونه لگيري، يوازي کله کله به چې د سره ميرزا زره وغوښتل، نو بيا به يې د هواخوړۍ په نامه دسيند غاړې ته راويست او هلته به يې هم تر غاړه نيولي څروله او را څروله ...

د سره ميرزا د وچکولي او لنډغورې وزې نامتو والي پرهه خوا خور شو، خو د بخت علي اکا، بخت نور په کوټه شو، په دې چې اوس به د ده پرگورم پسي د نندارچيانو او سوداگرو ليکي نه وي را راوني او نه ميرزا اوس هغه پخوانۍ لورينه پرده باندې درلوده، همداهه چې کله به له ده څخه چا په دغه اړه پوښتنه وکړه، ده به اوس ورته ويل: - که د لالا خان سخندر نه واي خسي شوي، د ميرزا له وزې به دومره لويه هنگامه نه را پورته کيده، ماته نا آشنا بنکاريان معلوم دي، که چيري د هغو بنکيل ته ورغله، نو بيا به نه سور ميرزا وي او نه هم د هغه وچکولي لنډغورې وزه ...

د بخت علي اکا زره اوس له دې امله درد کاوه چې سره ميرزا ده ته کله نا کله لاس نه ور اوږداوه، ځکه يې هلته او دلته دا ډول خبرې ترخولي راوتي، چې يوازي يو څو کسان د دغو خبرو په رمز او راز باندې پوهيدل او بس... ده به دا هم ويل چې که د نا آشنا بنکاريانو د سپيو شور او زور پر دې هسکو او ټيټو نه وي، نو د ده د گورمي يو ژوي به هم له ليوانو ژوندي پاتي نه واي. ان چې دا به يې هم کله کله ويل چې د هغو ستاينه بايد وشي. ميرزا هسي خوشحاله دي، چې گواکي وزه يې زمري ده ... زمري... دا هسي خبرې دي، ما د نا آشنا بنکاريانو د سپيو زور ليدلي دي او باور دي چې دې به يې هم يوه ورځ خامخا گوري ...

داسي بنکاريده چې بخت علي اکا د نا آشنا بنکاريانو د ليوانتيا هم اوريدلي وو چې گواکي دوی وچکولي وزې بنکاريانو ته ملا ترلي ده ... خو داسي نه بنکاريده چې هغوی به دغه کارته زيات بيرني وي ...

د نا آشنا بنکاريانو هنگامه دا څوکاله زمونږ پرکليو او بانډو باندې توده را خوره وه، کوم کارونه چې هغه به خلکو او کليوالو نا شوني بلل او يا به يې تر وس ورته تيره شوه نو بيا به يې سره ويل چې د دغه شان ستونزو حل کول دوی ته نساوار هم نه دي، د دوی په اړه دا هم ويل کيدل چې دوی اوس د سره ميرزا وچکولي او لنډغورې وزې ته يې هم د بنکار نيت کړی دی.

يوه، دوي اونۍ په دې کې نه وي سره تيري چې يوه ورځ مو واوريدل چې هغوی دا بنکار، چې د پيرو په اند دنه منلو وړ و سرته ورساوه، مور خو لاپر يرده چې دغه کار او دغه بنکار ته دا نژدې کلي او کليوال ټول حق حيران پاتي وو، ميرزا په دې نژدې يوه يونيم کال کې هغه د اوسپنو تر ديوالو هغه خوا ساتله، آن چې له خپلو دوستانو او يارانو څخه يې هم د هغې د خوندي ساتلو هيله کړې وه، خو له دې سره يې هم ونه شوای کولای چې هغه وژغوري او د هغه پر داد دي ورسيري ...

په هغه ورځ چې د سره ميرزا وچکولي او لنډغورې وزه، ساړه ځانگونه د ده د کور په دروازه کې بيوکه پرته وه، او ده خپل لاسونه ورته موبدل کليوال هم له ده سره د غمرازي په موخه ټول راوتلی وو، ځينو خو به يوه او بل ته د ميرزا هغه له کبره ډکه خبره چې ده به تل کوله: دجال او د هغه خره ته د چا زور نه رسيري، په توکو توکو کې يوه او بل ته ترغورو ورتيروله ... هو، دجال او د هغه خره ته دچا زور نه رسيري ... ها ها ها ...

داچې نا آشنا بنکاريانو د سره ميرزا وچکولي وزه په څه شان له ده پر هوا کړه او د ده هيلي يې ور نيمه خوا کړې، په دغه راز يوازي دې په خپله خبرو او دې ترهر چا بڼه پرې پوهيده او بس ...

په هغه ورځ د کلي او چم گاونډ ټول خلک د هغې وچکولي وزې نندارې ته يو پرېل پسي راتلل، دا له دې امله چې د هغې داشان په حيرانتيا را نسکوريدل، په خپله په دې ارزيدل چې بايد هر يو يوي نندارې ته راشي او ځان د دغه ناشوني کار په رمز باندې پوه کړي ... حاجي بابا هم په هغه ورځ په ناخبرۍ سره زمونږ کلي ته راغلي و، هغه چې د خوار ميرزا د وچکولي لنډ غورې وزې دغه حالت ليدلي و، ميرزا ته موسکي شو او په ترڅه کتنه کې يې داخبره ترخوله ورته راووته: - وزه نه ده، زمري ده، زمري ... ودې لیده چې اوس زمانه بدله شوه، د زمريانو حال بايد همداسي وي، هو، همداسي ... ها ها ها ...

پای

د پاڼو شميره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خبر و لولئ